

অস্তি

কত ভাবে বিৰাজিছ বিশ্ব-মাঝাৰে!
মঙ এ চিত তবু, তৰ্ক-বিচাৰে!
নিত্যনিয়তিবলে, বায়ু ধায়, মেঘ চলে,
শ্যমবিটপিদলে, সূৰসাল ফল ফলে,
পাখী গাহে, ফুল ফোটে, তটিনী বহিয়া যায়;
দিধাহীন অনুভূতি হৃদয়ে রহিয়া যায়;
স্তম্ভিত চিত পায় জ্যোতি আঁধাৰে!
অসীম শূন্যতলে সৌৰ-জগত কত,
ভ্ৰান্তিহীন, ভ্ৰমে চিৰচিহ্নিত পথ;
ৰুগ্ণ শিশুৰে ধৰি', জননী বক্ষোপরি,
উপ্নজ কপোলে চুমে, নয়নে অশ্রু, মৰি!
বিশ্ব দৃশ্য যত, 'অস্তি' প্ৰচাৰে!